

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 31. října 2013 o stížnosti odsouzeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE] v [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], proti usnesení Okresního soudu v Pardubicích ze dne 30.9.2013, č.j. 2T 62/2009-1807, takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění

Napadeným usnesením okresní soud podle § 57 odst. 1 tr. řádu rozhodl o opravě protokolu z veřejného zasedání konaného dne 27.8.2013 v řízení vedeném o návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení. Ve výroku usnesení okresní soud opravil popsáním způsobem znění konečného návrhu, který přednesl obhájce odsouzeného u tohoto veřejného zasedání.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený v zákonné lhůtě stížnost. Podle odsouzeného není protokol v uvedené části ve shodě s projevem učiněným při veřejném zasedání. Přednes obhájce trval zhruba 11 minut a obsah zaznamenaného textu rozhodně neodpovídá délce jeho přednesu.

Odsouzený si je vědom, že u veřejného zasedání nebyl pořizován zvukový záznam a souhlasí i s tím, že podle trestního řádu není vyžadována doslovná protokolace, ale postačuje zachycení podstatného obsahu projevu. Výhrady však vznáší k pasáži, která zmiňuje návrh na výslech svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], jako by jejich výpovědi měly být lživé a nepravdivé. Obhájce naopak zdůraznil důležitost výslechu navrhovaných svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE], neboť tyto svědci mají osobní poznatky o tom, že klíčoví svědci vyslýchaní u hlavního líčení křivě vypovídali.

Odsouzený navrhl k obsahu podané stížnosti vyslechnout jako svědkyni paní [REDAKCE], která byla přítomna u veřejného zasedání a dělala si písemné poznámky. Dále by mohl být vyslechnut jako svědek i muž, který [REDAKCE] doprovázel, a vyslechnut by mohl být i sám odsouzený. Ve stížnosti poté navrhl, aby krajský soud sám svým usnesením vyhověl námitkám vzneseným do protokolace a protokol svým rozhodnutím upravil a doplnil, případně aby rozhodnutí okresního soudu zrušil a věc mu vrátil k novému rozhodnutí.

Z podnětu podané stížnosti krajský soud přezkoumal napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a poté dospěl k následujícím závěrům.

Předmětem námitek odsouzeného bylo znění protokolu o veřejném zasedání ze dne 27.8.2013, v němž bylo rozhodováno o žádosti odsouzeného o povolení obnovy řízení. V napadeném usnesení okresní soud jen mírně poupravil text konečného návrhu, který obhájce přednesl u veřejného zasedání.

Vzhledem ke skutečnosti, že návrh odsouzený podával již na počátku roku 2011, tedy před dobou více než dva a půl roku, v mezidobí zasílal odsouzený soudu celou řadu dalších navazujících písemných podání, původní návrh byl zpracován obhájcem odsouzeného, byl obsáhle zdůvodněn a v řadě písemných podání opakovaně doplňován, bylo podle krajského soudu možné konečný návrh obhájce zaprotokolovat ještě daleko stručněji, než jak učinil okresní soud. Na počátku samotného veřejného zasedání ostatně obhájce uvedený návrh přednesl, na dotaz soudu pak ještě blíže rozvedl důvody související s podaným návrhem a podrobně zdůvodnil i návrh na výslechy svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. U veřejného zasedání pak byl proveden důkaz jen několika listinami a poté byly předneseny konečné návrhy.

V průběhu veřejného zasedání tedy nedošlo k žádné zásadní změně okolností oproti stavu na jeho začátku, kdy obhájce přednesl návrh na povolení obnovy řízení a k dotazům soudu příslušnou argumentaci ještě podrobněji rozvedl, včetně vyjádření k osobám zmíněných tří navrhovaných svědků. Pokud krátce poté obhájce přednášel konečný návrh navazující na předchozí přednes, pak bylo možné ve stručnosti odkázat v textu protokolu na původní písemný návrh na obnovu řízení vypracovaný obhájcem, na řadu dalších doplňujících podání i na vlastní přednes návrhu obhájcem na počátku veřejného zasedání a navazující doplňující vyjádření obhájce na dotazy položené okresním soudem. V takové situaci by stačilo stručně zaprotokolovat, že se obhájce vyjádřil shodným způsobem jako ve zmíněných podáních a ve svém předchozím přednesu a zaznamenat jen petit požadující, aby byl pravomocný odsuzující rozsudek zrušen a povolena obnova řízení.

Jestliže v posuzované věci okresní soud zvolil nadbytečně obsáhlejší formu protokolace, pak není podle krajského soudu důvod k tomu, aby bylo nutné opakovaně rozhodovat o požadavcích odsouzeného na další podrobnější opravy protokolu. Stížnost odsouzeného proti napadenému usnesení proto krajský soud jako nedůvodnou zamítl.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

V Pardubicích dne 31. října 2013

JUDr. Aleš Holík v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

[REDAKCE]